

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Ing. M. M.** bytom T., zastúpený: *O. Š. & C. s.r.o.*, so sídlom B., proti žalovanému: 1/ **Slovenská technická univerzita v Bratislave**, so sídlom Vazovova 5, Bratislava, 2/ **prof. Ing. V. B.**, rektor Slovenskej technickej univerzity v Bratislave, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného 1/ zo dňa 23.02.2010 o vylúčení žalobcu z doktorandského štúdia a fiktívneho rozhodnutia žalovaného 2/, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 210/2010-68 zo dňa 20.10.2010 a o odvolaní žalovaného 1/ proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 210/2010-68 zo dňa 20.10.2010 v časti výroku o trovách konania, jednomyseľne

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 210/2010-68 zo dňa 20. októbra 2010 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením krajský súd v zmysle ust. § 250i ods. 4 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) zastavil konanie o žalobe žalobcu. Uznesenie odôvodnil tým, že v prejednávanvej veci je nesporne preukázané, že po podaní žaloby na súd došlo k zrušeniu napadnutého rozhodnutia o vylúčení žalobcu zo štúdia, čo mu bolo oznámené dekanom Materiálovotechnologickej fakulty STÚ listom zo dňa 21.06.2010. Dekan fakulty bol oprávnený zrušiť svoje pôvodné rozhodnutie zo dňa 23.02.2010, pričom je nesporné, že žalobca v súčasnosti pokračuje v štúdiu. Predmet preskúmania teda odpadol, pričom pokiaľ ide o žalované fiktívne rozhodnutie, toto neexistuje, zákon ani jeho existenciu v danom prípade nepredpokladá a v prípade žalovaného 2/ tu ani nejde o správny orgán, ktorého žalobca mohol žalovať. Konanie, v ktorom vysoká škola rozhoduje o inom skončení štúdia v súlade s § 66 ods. 1 písm. c/ zákona o vysokých školách nie je správnym konaním, čo vyplýva z § 108 zákona o vysokých školách.

Žalovanému 1/ uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 565,30 € na účet jeho právneho zástupcu do 15 dní od právoplatnosti uznesenia. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 246c O.s.p. v spojení s § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. a žalobcovi, u ktorého sa má za to, že podal dôvodnú žalobu, priznal právo na ich náhradu proti žalovanému.

Proti uzneseniu krajského súdu podal žalobca odvolanie v ktorom namietal, že súd prvého stupňa sa nedostatočne vysporiadal s otázkou platnosti zrušenia rozhodnutia o vylúčení žalobcu zo štúdia. Žalobca viackrát v priebehu konania vyjadril pochybnosti o právomoci dekana Materiálovotechnologickej fakulty STU zrušiť rozhodnutie, ktorým bol vylúčený zo štúdia, v štádiu, kedy sa po vyčerpaní opravného prostriedku obrátil na súd so žalobou o preskúmanie zákonnosti tohto rozhodnutia a preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o odvolaní voči tomuto rozhodnutiu. Dekan Materiálovotechnologickej fakulty STU mal právomoc zrušiť svoje rozhodnutie o vylúčení žalobcu zo štúdia výlučne v prípade použitia autoremedúry, t.j. po tom, ako mu bolo doručené odvolanie žalobcu v prípade, že by sa v celom rozsahu stotožnil s argumentmi žalobcu uvedenými v odvolaní. V opačnom prípade mal odvolanie postúpiť na vybavenie rektorovi STU. Uvedený postup je štandardným postupom v každom konaní, v ktorom sa autoritatívne rozhoduje o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb, vychádzajúcim zo základných zásad konania vo veciach verejnej správy, t.j. správneho konania. Dekan Materiálovotechnologickej fakulty STU však odvolanie žalobcu voči svojmu rozhodnutiu vybavil tak, že zaslal žalobcovi a na vedomie aj rektorovi STU podanie označené ako „Stanovisko k odvolaniu“, v ktorom svoje pôvodné rozhodnutie potvrdil.

Žalobca má za to, že tým, že odvolanie voči rozhodnutiu o vylúčení zo štúdia ako aj stanovisko dekana Materiálovotechnologickej fakulty STU k tomuto odvolaniu boli rektorovi STU doručované na vedomie, rektor STU de facto akceptoval postup dekana pri vybavení predmetnej záležitosti, čím došlo k omisívnemu konaniu rektora STU, ktoré malo za následok vydanie fiktívneho rozhodnutia rektora STU, ktorým bolo vybavené odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu o jeho vylúčení zo štúdia. Z tohto dôvodu žalobca napadol žalobou aj fiktívne rozhodnutie rektora STU o vybavení odvolania proti rozhodnutiu o jeho vylúčení zo štúdia. Uvedený postup zvolil žalobca predovšetkým z dôvodu nie celkom jednoznačnej právnej úpravy konania o vylúčení študenta zo štúdia z dôvodu podľa § 66 ods. 1 písm. c/ zákona o vysokých školách, ktorá nedáva jednoznačnú odpoveď na otázku, ktorý z orgánov je oprávnený rozhodovať v tomto konaní v poslednom stupni.

Žalobca sa nestotožňuje snázorom súdu prvého stupňa, že zrušením rozhodnutia o vylúčení zo štúdia došlo k odpadnutiu dôvodu, pre ktorý bolo konanie začaté, a to najmä z dôvodu pochybností o právomoci dekana Materiálovotechnologickej fakulty STU zrušiť svoje vlastné rozhodnutie o vylúčení zo štúdia. Rozhodnutím súdu prvého stupňa nedošlo (napriek tomu že malo dôjsť) k odstráneniu právnej neistoty týkajúcej sa jeho právneho postavenia, t.j. dôvod, pre ktorý bolo súdne konanie začaté, neopadol a trvá.

Žalobca absolvoval v októbri 2010 na Materiálovotechnologickej fakulte STU dizertačnú skúšku a snaží sa pokračovať v štúdiu, z ktorého bol vylúčený, avšak táto skutočnosť nemá žiaden vplyv na platnosť zrušenia rozhodnutia o vylúčení žalobcu zo štúdia, resp. na posúdenie skutočnosti, či opadol dôvod, pre ktorý bolo súdne konanie začaté. Okrem toho, že je platnosť zrušenia predmetného rozhodnutia o vylúčení žalobcu zo štúdia

spochybnená z dôvodu právomoci dekana fakulty vysokej školy takéto rozhodnutie vydať, je taktiež spochybnená neurčitosťou tohto úkonu, nakoľko dekan Materiálovotechnologickej fakulty STU oznamoval žalobcovi zrušenie predmetného rozhodnutia celkovo tromi podaniami (dvomi zo dňa 21.06.2010 a jedným zo dňa 01.07.2010), v ktorých uvádzal rozdielne dátumy, ku ktorým má byť predmetné rozhodnutie zrušené.

Žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

Žalovaný 1/ podal odvolanie v časti výroku o trovách konania. Namietal, že ak dôvodová časť rozhodnutia konštatuje, že zákon nepredpokladá existenciu platného rozhodnutia, ktoré by bolo spôsobilé byť predmetom preskúmania, nakoľko samo o sebe neexistuje (ide teda o nulitný právny akt), nie je potom možné konštatovať, že by zaviniť takéto konanie. Ak by si žalobca uplatňoval formou žalôb na plnenie nejaké finančné nároky, súd by otázku existencie alebo neexistencie rozhodnutia posudzoval ako predbežnú otázku, a preto samotné podanie tejto žaloby považuje za nedôvodné.

Za závažnú okolnosť, ktorá mala mať vplyv na zavinenie konania, ak ho súd konštatoval a následne aplikoval ustanovenie do rozhodnutia, však treba považovať najmä to, že zákon č. 131/2002 Z.z. v spojení s ustanovením § 66 o inom skončení štúdia, zakladá jeho charakter tak, že sa nejedná o rozhodnutie ako výsledok správneho konania, ale je dané priamo znením zákonnej úpravy, teda že k vylúčeniu zo štúdia prichádza priamo pri nesplnení požiadaviek, ktoré vyplývajú zo študijného programu a zo študijného poriadku vysokej školy. Už z tohto dôvodu je možné vyvodiť záver, že neprichádza k vydávaniu rozhodnutia ako takého, nie len ako následku správneho konania.

Žalovaný 1/ má za to, že je potrebné aplikovať ustanovenie o dôvodoch hodných osobitného zreteľa a následnom rozhodnutí o nepriznaní trov konania, a to z dôvodu, že znenie zákona, resp. jeho výklady, konkrétne postupu a formy, akou je „iné skončenie štúdia“, nie je možné priamo zo zákona vyčítať ani jednotne právne vyložiť.

Záujem dosiahnuť čo najpriaznivejší stav pre žalobcu a nápravu situácie v jeho postavení, ani možnosť dokončenia štúdia nebola zohľadnená v rozhodnutí, pričom žalovaný 1/ doplatil žalobcovi všetky finančné nároky.

Žalovaný 1/ navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie v časti ukladajúcej povinnosť nahradenia trov konania zmenil tak, že žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa postupom podľa § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p. v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaniach žalobcu a žalovaného 1/ (§ 212 ods. 1

O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) a dospel k záveru, že uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 210/2010-68 zo dňa 20.10.2010 je potrebné potvrdiť.

Z obsahu administratívneho a súdneho spisu najvyšší súd zistil, že žalovaný 1/ listom zo dňa 23.02.2010, ktorý bol žalobcovi doručený dňa 25.02.2010, oznámil žalobcovi, že v zmysle § 66 ods. 1 písm. c/ zákona č. 131/2002 Z.z. o vysokých školách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a podmienok určených Študijným poriadkom Slovenskej technickej univerzity v Bratislave rozhodol o jeho vylúčení zo štúdia pre nesplnenie požiadaviek štúdia na STU, Materiálovotechnologickej fakulte so sídlom v Trnave, doktorandského študijného programu didaktika technických profesijných predmetov, v študijnom odbore 1.1.10 odborová didaktika, forma štúdia denná, téma dizertačnej práce Zavedenie a uplatnenie manažérstva kvality na SPŠ, SOU, školiteľ doc. Ing. A. A. PhD., v akademickom roku 2009/2010. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca dňa 25.02.2010 odvolanie. Žalovaný 1/ v stanovisku zo dňa 26.03.2010 k odvolaniu žalobcu oznámil žalobcovi, že trvá na svojom rozhodnutí zo dňa 23.02.2010 a v súlade so Študijným poriadkom STU čl. 34 ods. 2 vylúčenie zo štúdia pokladá za konečné.

Žalobca podal na Krajskom súde v Bratislave dňa 23.04.2010 žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného o vylúčení žalobcu z doktorandského štúdia na Materiálovotechnologickej fakulte STU v Bratislave vydaného dňa 23.02.2010 a postupu žalovaného pri jeho vydaní a o preskúmanie zákonnosti fiktívneho rozhodnutia rektora STU o odvolaní žalobcu voči rozhodnutiu o vylúčení z doktorandského štúdia a postupu rektora STU pri vybavení tohto odvolania a domáhal sa zrušenia fiktívneho rozhodnutia žalovaného 2/ o odvolaní žalobcu voči rozhodnutiu o vylúčení žalobcu z doktorandského štúdia zo dňa 23.02.2010 a jemu predchádzajúceho rozhodnutia žalovaného o vylúčení žalobcu z doktorandského štúdia zo dňa 23.02.2010.

Žalovaný 1/ listom zo dňa 21.06.2010 oznámil žalobcovi, že na základe nových skutočností ruší rozhodnutie z februára 2010 o vylúčení žalobcu z doktorandského štúdia. Následne listom zo dňa 01.07.2010 oznámil žalobcovi, že jeho vylúčenie zo štúdia bolo dňom 01.07.2010 zrušené a rozhodol o jeho znovuzaradení na III. stupeň vysokoškolského štúdia na Materiálovotechnologickej fakulte so sídlom v Trnave Slovenskej technickej univerzity.

V podaní zo dňa 28.07.2010, doručenom krajskému súdu dňa 02.08.2010, žalobca uviedol, že napriek obdržaniu vyššie uvedených podaní žalovaného 1/, trvá na žalobe v celom rozsahu.

Krajský súd zastavil konanie o žalobe podľa § 250i ods. 4 veta prvá O.s.p. z dôvodu, že odpadol predmet konania, po podaní žaloby došlo k zrušeniu napadnutého rozhodnutia. Žalobca sa s týmto názorom súdu prvého stupňa nestotožňuje, a to z dôvodu pochybnosti o právomoci dekana zrušiť svoje rozhodnutie o vylúčení žalobcu zo štúdia. Žalobca ďalej v odvolaní uviedol, že absolvoval v októbri 2010 na Materiálovotechnologickej fakulte STU dizertačnú skúšku a že pokračuje v štúdiu, z ktorého bol vylúčený.

Podľa § 250i ods. 4 veta prvá O.s.p. ak rozhodnutie správneho orgánu bolo medzitým napadnuté protestom prokurátora, súd konanie o žalobe preruší až do jeho vybavenia; ak napadnuté rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené, súd konanie o žalobe zastaví.

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy (rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov) sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 250 ods. 2 veta prvá O.s.p. žalobcom je fyzická alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník správneho konania bola rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukrátená na svojich právach.

Podľa § 250d ods. 3 O.s.p. súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť súd nariadil a ktoré bráni vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

V prejednávanej veci je rozhodujúce, že žalobca bol znovu zaradený na štúdium a v štúdiu pokračuje. Žalovaný 1/ tým, že žalobcu zaradil na štúdium, plne vyhovel žalobcovi a žalobcove právne postavenie sa tak vrátilo do stavu pred vydaním rozhodnutia o vylúčení zo štúdia. Žalobca preto napadnutým rozhodnutím a postupom žalovaného 1/ nie je ukrátený na svojich právach v zmysle § 247 ods. 1 O.s.p. v spojení s 250 ods. 2 O.s.p.

Správne súdnictvo slúži na ochranu tých osôb, ktoré boli rozhodnutím správneho orgánu ukrátené na svojich právach. V konaní podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. (rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov) môže sa súd zaoberať podanou žalobou a vec meritórne prejednať, len na základe žaloby podanou oprávnenou osobou. Aktívne procesne legitimovanou osobou na podanie žaloby je fyzická alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník správneho konania bola rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukrátená na svojich právach. Ide o osobitnú procesnú podmienku v správnom súdnictve, ktorá vyplýva z ustanovenia § 250 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 247 ods. 1 O.s.p. Procesné podmienky sú predpoklady, ktoré musia byť splnené na to, aby súd mohol vo veci konať a meritórne rozhodnúť. Podmienky konania sa skúmajú v každom štádiu súdneho konania a pokiaľ nie sú splnené tak sa konanie musí zastaviť (§ 103 O.s.p.). Vzhľadom k tomu, že žalobca nie je napadnutým rozhodnutím a postupom žalovaného 1/ ukrátený na svojich právach, nie je splnená procesná podmienka a konanie bolo potrebné zastaviť podľa § 250d ods. 3 O.s.p.

Z uvedeného vychádza aj právna úprava týkajúca sa zastavenia konania v prípade zrušenia rozhodnutia podľa § 250i ods. 4 O.s.p., pretože je logické, že ak dôjde k zrušeniu rozhodnutia správneho orgánu, ktorého preskúmania sa domáha žalobca, obnoví sa stav pred

vydaním rozhodnutia a žalobca už nemôže byť ukrátený na svojich právach. Preto je daný dôvod na zastavenie konania. Vzhľadom k tomu, že konanie bolo zastavené z procesných dôvodov, nezaoberal sa súd námietkami žalobcu čo do merita veci.

Žalovaný 1/ podal odvolanie proti uzneseniu krajského súdu v časti výroku o trovách konania. Namietal, že nenesie vinu na zastavení konania a že sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa na nepriznanie náhrady trov konania účastníkom.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa názoru senátu najvyššieho súdu v prejednávanej veci nie sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa na nepriznanie náhrady trov konania žalobcovi, pretože nepriznanie náhrady trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa je len výnimkou zo všeobecného procesného princípu zodpovednosti za výsledok konania a musí ísť o celkom výnimočný prípad.

Žalovaný 1/ listom zo dňa 21.06.2010 oznámil žalobcovi, že na základe nových skutočností ruší rozhodnutie z februára 2010 o vylúčení žalobcu z doktorandského štúdia. Záverom listu sa ospravedlnil za nesprávne rozhodnutie vedúcich zamestnancov fakulty a za nedôslednosť v tejto kauze.

Zrušenie rozhodnutia o vylúčení žalobcu zo štúdia malo za následok zastavenie konania, pretože v priebehu konania odpadol dôvod, kvôli ktorému žalobca podával žalobu a v tomto dôvode spočíva i zodpovednosť za zavinenie žalovaného 1/ v zmysle § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. (v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.).

Na základe vyššie uvedeného najvyšší súd uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 210/2010-68 zo dňa 20.10.2010 ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobcovi nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania, pretože v odvolacom konaní nemal úspech.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok **nie je** prípustný.

V Bratislave dňa 02. júna 2011

JUDr. Ivan R u m a n a, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Emília Čičková